

Изврещѣ **Изврѣщѣ** *м. св.* **Изврещявамъ** **Изврѣща-**
вамъ *м. дл.* заверещу, верещу (*о маленькиѣхъ дѣтяхъ*). Цанк.

Изврѣви *м. св.* **Изврѣвявамъ** *м. дл.* 1) пройду, прохожу.
Довървеха, изврѣвеха, Найнапоконъ ке помине Ке помине сепзечто.
М. 176. Та вѣрвеха изврѣвеха. Най-накопонъ ке помине Ке помине
млади Стояниъ. *М. 208.* 2) вылечу: Изврѣвела боздогана, И пакъ коня
е рипнала. *М. 155.*

Изврѣгъ *м. св.* **выкину** (*ср. исфрѣлъ*): Тыя три дни изврѣгати
така. *Л. Д. 1869, 2.* Оная нажежена и течна каша, что изврѣгати вол-
кани-ти изъ кратера. *Л. Д. 1873, 67.* **Изврѣгане** *с. с.* Ни една поч-
тена работа не е неблагогородна, не е за изврѣганіе. *ib. 192.*

Изврѣзъ *м. св.* **Изврѣзувамъ** *м. дл.* 1) перевяжу, свяжу, свя-
зываю. 2) перевяжу, перевязываю (*рану*): Го изврѣза млада Ангелина,
Му изврѣза рани отъ анджари. *М. 88.* Раны си тамъ добръ изврѣзъхъ.
Гн. 49.

Изврѣнъ *м. св.* **Изврѣщамъ** *м. дл.* поверну, повертываю,
обращу, обращаю: Коломбъ не изврѣщати нито камъ югъ, нито камъ
Сѣверъ, а все каратъ направо камъ Западъ. *Л. Д. 1873, 125.* Изъ пята си
земя-та като изврѣща си повече и повече сѣверный полюсъ камъ слѣнце-
то. *Л. Д. 1872, 125.* **Изврѣнъ** **са** **Изврѣщамъ** **са** обернись, обер-
тываюсь: Колкото пати заминуваше Робенсъниъ нито ся изврѣщаше да
го види. *Р. А. 43.* Робенсъниъ изврѣна ся та погледна оная страна на
свѣта, дѣто ся падаше обычливата му бащинія. *Р. А. 48.* **Изврѣща-**
ние *с. с.* оборотъ: Но той само съ едно половинъ изврѣщаніе и безъ
да си направи впечатление: „хм“ каза той. *Л. Д. 1875, 134.*

Изврѣти *м. св.* **Изврѣтявамъ** *м. дл.* выверну, вывертываю;
(*о глазахъ*) выколю, выкалываю: Маріо царче да найдешъ, Ил' ти отрѣ-
вамъ рже-те, И ти очи-те изврѣтамъ. *М. 64.* Му изврѣртеха царни очи.
М. 114. **Изврѣти** **изъ** **коренътъ** искореню: И тогава ние ще да
изврѣтиме изъ корѣниътъ сичките бѣдствия, подъ тяжестьта на кои-то
изнемогава обществото. *З. 237.* **Изврѣти** **са** **Изврѣтявамъ** **са**
повернись, повертываюсь; обращусь, обращаюсь: Оттова земя-та по
едно врѣмя ся изврѣти камъ слѣнце-то така, щото и два-та ѣ полюса
дойдять еднакво наведени. *Л. Д. 1872 р. 125.* Ако ли ся изврѣти (мѣ-
сячина-та) така, що-то да ѣ лѣсне свѣтлина отъ слѣнце-то само на
единъ рогъ отъ странъ-тъ и камъ насъ, тя ще ни свѣтне и ще ни ся
види като сръпъ. *Л. Д. 1872 р. 115.*

Изврѣхъ *нар.* поверхъ, надъ: Лѣгни на възникъ (на грѣба) и